

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og falla úr gildi lög nr. 38 20. júní 1923, um verzlun með smjörlíki og líkar iðnaðarvörur, tilbúning þeirra m. m., og lög nr. 28 27. júní 1925, um breyting á lögum nr. 38 20. júní 1923, um verzlun með smjörlíki o. s. frv.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 19. júní 1933.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Dorsteinn Briem.

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samkomulagi um viðskiptamál milli Íslands og Noregs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að samkomulag það, er undirritað var í Oslo þann 17. sept. 1932 milli Íslands og Noregs og prentað er sem fylgiskjal með lögum þessum, um fiskiveiðahagsmuni Norðmanna á Íslandi og innflutninginn á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs, skuli koma í gildi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 19. júní 1933.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

33 Fylgiskjal.

19. júní

Undirritaðir, sem hafa til þess fullt umboð ríkisstjórna sinna, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi samkomulag:

I. kafli. Fiskiveiðahagsmunir Norðmanna á Íslandi.

1. *grein.* Hinar norsku sildarverksmiðjur, sem nú eru á Íslandi, er heimilt að reka áfram.

2. *grein.* Auk þess, sem íslenskum sildarverksmiðjum er almennt heimilt að kaupa við og við nýja sild af erlendum fiskiskipum (að svo miklu leyti sem þetta getur samrýmt 3. gr. fiskiveiðalaganna), er norsku sildarverksmiðjunum, sem nefndar eru í 1. gr., heimilt að gera samninga, er gilda ákveðið sildveiðatímabil, við eins mörg erlend fiskiskip eins og þær kynnu að óska, um kaup á nýrri sild til bræðslu. Það sildarmagn, sem norsk verksmiðja tekur á móti samkvæmt slíkum samningum, að viðbættu því, sem verkmiðjan kynni að kaupa við og við frá erlendum fiskiskipum, má þó ekki samanlagt fara fram úr 60% af bræðslusild verksmiðjunnar á því sildveiðatímabili.

3. *grein.* Norskum sildveiðaskipum er heimilt að þurrka og gera við veiðarfæri sín á Siglufjarðar- og Akureyrarhöfn. Meðan á því stendur skal skipið, sem í hlut á, liggja við akkeri eða festar, og hafa uppi merki, sem nánar verður ákveðið.

4. *grein.* Norskum sildveiðaskipum skal heimilt að fara með veiðarfæri sín í land og gera við þau á Akureyri og Siglufirði. Meðan á því stendur skal skip það, sem í hlut á, liggja við akk-

Undertegnede dertil behørig bemyndigede av sine respektive regjeringer er kommet overens om følgende overenskomst:

Kap. I. De norske fiskeriinteresser ved Island.

Art. 1. Det tillates fortsatt drift av nuværende norske sildoljefabrikker på Island.

Art. 2. Ved siden av de islandske sildoljefabrikkers almindelige rett til leilighetsvis (innenfor rammen av fiskerilovens Prgr. 3) å opkjøpe fersk sild fra fremmede fiskefartøier tillates det de i art. 1 nevnte norske sildoljefabrikker å avslutte sesongkontrakter med det antall fremmede fiskefartøier som de måtte ønske, om levering av fersk fabrikkisild. Det sildkvan- tum som vedkommende norske fabrikk mottar på slike sesongkontrakter og ved leilighetsvise innkjøp fra fremmede fiskefartøier, skal dog tilsammen ikke overstige 60% av fabrikkens råstofforbruk i sesongen.

Art. 3. Norske sildfiskefartøier til- lates å tørre og efterse sine fiskered- skaper under ophold i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeide skal vedkommende fartøi være forankret eller fortøiet og føre nærmere fastsatt signalflegg.

Art. 4. Norske sildfiskefartøier til- lates å ilandbringe og reparere sine fiskeredskaper i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeide skal vedkom- mende fartøi være forankret eller for-

eri eða festar, og hafa uppi nánar ákveðið merki.

5. *grein.* Norskum fiskiskipum er heimilt að nota veiðibáta sína til flutninga og vatnstöku í Reykjavík, á Ísafirði, Skagaströnd, Siglufirði, Krossanesi, Akureyri, Raufarhöfn, Seyðisfirði, Eskifirði, í Vestmannaeyjum og Hafnarfirði, en til vatnstöku þó því aðeins, að það komi ekki í bága við einkarétt til afhendingar vatns.

6. *grein.* Norskum fiskiskipum, sem afhenda ekki sild til söltunar í móðurskip eða í annað erlent skip, skal heimilt að selja í land til söltunar alls 500 tonnur af reketaskipi hverju og 700 tonnur af snurpunótaskipi.

Fyrir norsk fiskiskip, sem uppfylla þetta skilyrði og hafa gert samning yfir sildveiðatímabil við sildarverksmiðju á Íslandi, hækkar þessi tunnutaala upp í 700 tonnur fyrir reketaskip og 1200 tonnur fyrir snurpunótaskip.

Ef þessi söluheimild verður afnumin eða torvelduð með sérstökum lagaákvæðum eða öðrum fyrirmælum yfirvalda, getur norska stjórnin, þrátt fyrir ákvæði 18. greinar, hvenær sem er sagt upp samningi þessum með 3 mánaða fyrirvara.

7. *grein.* Norskum fiskiskipum, sem ekki láta af hendi sild til söltunar í móðurskip eða annað erlent skip, og hafa gert samning yfir sildveiðatímabil við sildarverksmiðju á Íslandi, skal heimilt að búlka afla sinn og það, sem til útgerðarinnar þarf, á höfnunum á Siglufirði og Akureyri. Hlutaðeigandi hafnarstjórn skal fyrirfram tilkynnt, að slík búlkun fari fram, og skipið, sem í hlut á, skal, meðan á

töiet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 5. Norske fiskefartöier tillates å benytte sine fangstbåter til transport og vannfylling i Reykjavik, Isafjord, Skagastrand, Siglufjord, Krossanes, Akureyri, Raufarhavn, Seydisfjord, Eskefjord, Vestmannöyane og Havnafjord, vannfylling dog kun forsåvidt det ikke strider mot etablert monopol på vannforsyningen.

Art. 6. De norske fiskefartöier som ikke leverer sild til salting på moderskib eller på annet fremmed fartöi tillates å selge iland til salting ialt 500 tønner og 700 tønner pr. skib, henholdsvis for drivgarns- og snurpenotfartöier.

For de norske fiskefartöiers vedkommende som foruten å opfylle denne betingelse også har sesongkontrakt med sildoljefabrikk på Island forhøies det nevnte kvantum til henholdsvis 700 tønner og 1200 tønner.

Såfremt denne adgang opheves eller vanskeliggjøres ved særlige lovbestemmelser eller andre forføininger fra myndighetenes side, skal den norske regjering uansett bestemmelsene i art. 18., når som helst kunne opsigte denne overenskomst med 3 måneders varsel.

Art. 7. De norske fiskefartöier som ikke leverer sild til salting på moderskib eller på annet fremmed fartöi, og som har sesongkontrakt med sildoljefabrikker på Island, tillates å foreta omstuvning av egen last av fangst og utrustning under ophold i Siglufjord og Akureyri. Dette arbeide skal på forhånd anmeldes til vedkommende havnemyndigheter, og under arbeidet skal fartöiet være forankret eller for-

33 verkinu stendur, liggja við akkeri eða
19. júní festar og hafa uppi nánar ákveðið
merki.

8. *grein.* Norsk fiskiskip greiða afgreiðslugjald og vitagjald einungis þegar þau koma frá útlöndum.

9. *grein.* Það telst ekki viðkoma í útlöndum, er sildveiðaskip hefir samband við annað skip utan landhelgi, ef hið siðarnefnda skipið hefir einnig greitt lögboðin gjöld á Íslandi á veiðitímanum, og hefir ekki siðar haft samband við útlönd eða við önnur skip, sem beint eða óbeint hafa haft samband við útlönd eftir að hin lögboðnu gjöld voru innt af hendi. Sýna ber skilríki fyrir þessu frá skipstjóra hins skipsins.

10. *grein.* Nú varpar skip akkerum utan löggiltra hafna, og greiðast þá ekki opinber gjöld, ef skipið hefir ekki samband við land.

11. *grein.* Norsk fiskiskip, sem leita neyðarhafnar á Íslandi, skulu aðeins greiða venjuleg gjöld fyrir tollskoðun og heilbrigðiseftirlit, og hafnsögunnsmannsgjald og hafnargjöld o. þv. aðeins ef um slik afnot er að ræða.

12. *grein.* Norsk fiskiskip, sem geta sannað, að þau hafi rekið inn í landhelgi vegna straums og/eða storms, skulu ekki sæta ákæru, ef það er ljóst af öllum atvikum, að þetta hafi ekki átt sér stað vegna stórkostlegs gáleysis eða ásetnings, í þeim tilgangi að veiða eða verka aflann innan landhelgi, enda sé þessu kippt í lag svo fljótt sem auðið er.

13. *grein.* Ef norskt fiskiskip vill ekki greiða sekt, heldur óskar að dómur gangi, skal skipinu þegar sleppt,

töiet og före nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 8. Klareringsavgift og fyravgift avkreves norske fiskefartøier kun ved anløp fra utlandet.

Art. 9. Det regnes ikke som anløp av utlandet når et sildfiskefartøi har forbindelse med annet fartøi utenfor territorialgrensen såfremt vedkommende annet fartøi også har innklart på Island i sesongen og ikke senere har hatt forbindelse med utlandet eller med fartøier som har hatt direkte eller indirekte forbindelse med utlandet efter innklarering på Island. Bevidnelse herom må foreligge fra det annet fartøis fører.

Art. 10. Ved opankring utenfor leegale islandske havner skal norske fiskefartøier ikke avkreves avgifter, såfremt skibet ikke har forbindelse med land.

Art. 11. Norske fiskefartøier som søker nødhavn på Island avkreves kun de vanlige avgifter for toll- og sundhetseftersyn samt i tilfelle av virkelig benyttelse los- og havneavgifter o. lign.

Art. 12. Det skal ikke innledes rettslig forføining mot norske fiskefartøier som kan bevisse å være drevet inn på sjöterritoriet på grunn av ström og/eller storm hvis det av alle omstendigheter med tydelighet fremgår at dette ikke er gjort ved grov uaktsomhet eller forsetlig i den hensikt å fange eller tilvirke fangst innenfor territorialgrensen og såfremt forholdet hurtigst mulig bringes i orden.

Art. 13. Hvis norsk fiskefartøi ikke vedtar böteforlegg men önsker dom, skal fartöiet straks frigis mot deposi-

gegn geymslufjárgreiðslu, en ekki haldið þar til dómur fellur.

II. kafli. Innflutningurinn á söltuðu íslenzku kindakjöti til Noregs.

14. grein. Aðalinnflutningstollurinn skal strax lækkaður niður í 15 aura pr. kg., að viðbættum venjulegum viðaukum, fyrir innflutningsmagn, er nemi allt að 13000 tunnum árið 1932—1933.

15. grein. Eins fljótt og unnt er verður lagt fyrir Stórþingið frumvarp um lækkan á aðaltollinum niður í 10 aura pr. kg., og um heimild til þess að endurgreiða íslenzku ríkisstjórninni mismun þess tolls, sem greiddur hefir verið, þ. e. 15 aura aðaltolli pr. kg., og tollsins samkvæmt nýja aðaltollinum, í báðum tilfellum með venjulegum viðaukum, og að því er snertir innflutningsmagn, er nemi 13000 tunnum árið 1932—1933.

16. grein. Nýi aðaltollurinn, 10 aurar pr. kg., skal gilda framvegis um eftirfarandi innflutningsmagn af söltuðu íslenzku kindakjöti:

- a) Árið 1933—34 fyrir 11500 tunnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 8000 tunnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- b) Árið 1934—35 fyrir 10000 tunnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 7000 tunnur frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- c) Árið 1935—36 fyrir 8500 tunnur, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 6000 tunnur frá 16. október til 31. desember,

tum og ikke fastholdes inntil dom 33 faller.

19. júní

Kap. II. Innførsel av saltet islandsk saukjøtt i Norge.

Art. 14. Tollen nedsettes straks til 15 öre pr. kg. i grunnsats med vanlige tariffmessige tillegg ved fortolling i 1932/33 av inntil 13.000 tønner.

Art. 15. Snarest mulig fremsettes det forslag for Stortinget om nedsettelse av grunnsatsen til 10 öre pr. kg. og om bemyndigelse til å tilbakebetale til den islandske regjering forskjellen mellem på den ene side erlagt toll efter en grunnsats av 15 öre pr. kg. og på den annen side tollen efter den nye grunnsats, begge med vanlige tariffmessige tillegg for et importkvantum på 13.000 tønner i 1932—33.

Art. 16. Den nye grunnsats av 10 öre pr. kg. gjøres fremtidig gjeldende ved fortolling av følgende mengder saltet islandsk saukjøtt:

- a) I sesongåret 1933—34 for 11500 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 8.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- b) I sesongåret 1934—35 for 10.000 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 7.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- c) I sesongåret 1935—36 for 8.500 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 6.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember

33

19. júní

og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.

- d) Árið 1936—37 fyrir 7000 tonn, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 5000 tonn frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.
- e) Árið 1937—38 og síðar fyrir 6000 tonn, en af þeim flytjist ekkert inn frá 1. júlí til 15. október, 5000 tonn frá 16. október til 31. desember, og það, sem eftir er, frá 1. janúar til 30. júní.

III. kafli. Gildistaka og uppsögn.

17. grein. Samningur þessi gengur í gildi og endurgreiðslan samkvæmt 15. grein fer fram, þegar eftirfarandi skilyrði eru fyrir hendi:

þegar Stórþingið hefir tekið ályktun í samræmi við 15. grein hér á undan,

þegar Alþingi hefir, ef með þarf, samþykkt nauðsynlegar breytingar á fiskiveiðalöggjöfinni,

þegar samningum milli landanna hefir verið komið í lag, annaðhvort með afturköllun uppsagnarinnar af Íslands hálfu, eða með því að gera nýjan verzlunar- og siglingasamning, er byggi á sömu meginreglum og samningar og yfirlýsingar, sem nú eru í gildi, en hefir verið sagt upp,

og ekki seinna en 15. apríl 1933.

18. grein. Samningi þessum getur hvort ríkið fyrir sig sagt upp með 6 mánaða fyrirvara, þó þannig, að af Íslands hálfu má ekki segja upp samningnum þannig, að hann gangi úr gildi á tímabilinu 1. júní til 30. september, og frá Noregs hálfu ekki þannig, að

og resten í tiden 1. januar — 30. juni.

- d) I sesongåret 1936—37 for 7.000 tønner, hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 5.000 tnr. i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.
- e) I sesongåret 1937—38 og senere for 6.000 tnr., hvorav intet i tiden 1. juli — 15. oktober, 5.000 tønner i tiden 16. oktober — 31. desember og resten i tiden 1. januar — 30. juni.

Kap. III. Ikraftttredelse og opsigelse.

Art. 17. Nærværende overenskomst trer i kraft og den i art. 15 omhandlede tilbagebetaling av tolldifferansen finner sted,

når Stortinget har fattet beslutning overensstemmende med foranstående art. 15,

når Altinget har fattet beslutning om eventuelle nødvendige endringer i fiskeriloven,

når traktatforholdet mellem de to land er ordnet enten ved tilbakekallelse av opsigelsen fra Islands side eller ved avsluttelse av en ny handels- og sjøfartstraktat bygget på de samme prinsipper som de nugjeldende, opsagte konvensjoner og deklarasjoner, og senest 15. april 1933.

Art. 18. Nærværende overenskomst kan opsies med 6 måneders varsel av hver av de to stater, dog skal opsigelse fra norsk side ikke kunne finne sted slik at overenskomsten utløper i tiden 1. oktober til utgangen av februar eller fra Islands side slik at overenskomsten

hann gangi úr gildi á tímabilinu 1. október til febrúarloka.

utlöper i tiden 1. juni til 30. september.

33
19. júní

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir skrifað nafn sitt undir samkomulag þetta, sem er gert í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á norsku.

Til bekræftelse herav har undertegnede underskrevet denne overenskomst, som er ufterdiget i 2 eksemplarer på norsk og i 2 eksemplarer på islandsk.

Oslo, þann 17. september 1932.

Oslo, den 17. september 1932.

Fyrir Ísland:

Fyrir Noreg:

For Norge:

For Island:

Ólafur Thors.

T. Anderssen-Rysst.

T. Anderssen-Rysst.

Ólafur Thors.

Jón Árnason.

S. Johannessen.

S. Johannessen.

Jón Árnason.

Stefán Þorvarðsson.

Johan Askeland.

Johan Askeland.

Stefán Þorvarðsson.

L Ö G

34

19. júní

um breyting á lögum nr. 84 6. júlí 1932 (Bifreiðaskattur o. fl.).

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað orðanna „1 — eina — krónu“ í 1. gr. b. í lögunum komi: 50 aura.

2. gr.

Í stað „1931“ í 4. gr. laganna komi: síðastliðnum.

3. gr.

Fyrir „750“ í 7. gr. laganna komi: 250.

4. gr.

Í stað „ræktunarvegarsins“ í 8. gr. b.-lið komi: ræktunarveganna.

5. gr.

Á undan síðustu málsg. 8. greinar laganna komi nýr stafliður, þannig:

- d. Frá 1. jan. 1934 færirst hundraðshlutinn samkvæmt a-lið niður í 50%, en 15% af hvers árs tekjum skal þá verja til þess að malbika umferðarvegi í kaupstöðum og í verzlunarstöðum með fleiri en 300 íbúum, eða gera á þeim